

Forslag

til

Lov om ændring af borgerlig straffelov.

(Fremmede straffedømmes retskraft).

Fremsat den 7. oktober 1970 af *justitsministeren*.

§ 1.

I borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967, som ændret senest ved lov nr. 276 af 18. juni 1969, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 3-4, ophæves.

2. Efter § 10 indsættes:

„§ 10 a. En person, over for hvem der er afsagt en europæisk straffedom, jfr. lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme, eller i øvrigt en dom i den stat, hvor handlingen er begået, kan ikke strafforfølges her i landet for den samme handling, såfremt:

- 1) han er endeligt frifundet,
- 2) den idømte sanktion er fuldbyrdet, er under fuldbyrdelse eller er bortfaldet efter domslandets regler, eller
- 3) han er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke:

- a) handlinger, der falder ind under § 6, stk. 1, eller
- b) de i § 8, stk. 1, nr. 1, nævnte handlinger, medmindre strafforfølgning i domslandet er sket efter anmodning af den danske anklagemyndighed.

§ 10 b. Sker der strafforfølgning mod en person, som i en anden stat er pålagt en sanktion for samme handling, skal der i det omfang, denne sanktion er fuldbyrdet, ske en tilsvarende nedsættelse af den sanktion, der pålægges her i landet.“

§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3.

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme. Tilsammen vil de to love muliggøre en dansk tilslutning til den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger, der er optaget som bilag til det nævnte andet forslag.

2. Hovedformålet med den europæiske konvention er at muliggøre, at en straffedom afsagt i et

Justitsmin. j. nr. L. A. 1968. 631/3-1.

74 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

europæisk land afsones i et andet. Der henvises herom til bemærkningerne til det samtidig fremsatte forslag til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme. I konventionens afsnit III (art. 53-57) er imidlertid optaget nogle bestemmelser om straffedømmes retskraft i andre stater. Der er altså ikke tale om, at man i disse bestemmelser regulerer forholdet mellem to bestemte lande, der har en sådan speciel interesse i en konkret sag, at et nærmere samarbejde i forbindelse med fuldbyrdelsen er naturligt. Der er derimod tale om retsvirkninger, der